

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

IV. Quid intellectus lumine gloriæ illustratus in diuina essentia videat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

meus videt te. Ad primum locum respondetur cum S. August. lib. 22. de ciuit. c. 19. Iob non dicere se carne aut per carnem, id est oculis carnis visurum Deum; sed in carne, hoc est post resurrectionem resumpto corpore; quod autem addit postea; *Quem visurus sum, ego ipse, et oculi mei conspecturi sunt;* vel de oculis mentis accipiendum est, vel de visione humanitatis Christi, quem in spiritu tunc prouidebat, & Redemptorem vocabat. Ad secundum locum respondetur cum S. Thoma art. 3. de oculo mentis intelligendum esse, vel potius (vt alij interpretantur) de effectu diuinæ prouidentia erga homines, quem tunc ait se fuisse expertum euidenter, & quasi ad oculum cognouisse; cum antea non nisi auditu, & ex aliorum relatione agnouisset.

SECTIO IV.

Quid intellectus lumine gloria illustratus in diuina essentia videat.

Dicendum 1. intellectum lumine gloria illustratum videre Dei essentiam, & simul tres personas diuinas, ac omnes perfectiones formaliter in Deo existentes.

Probatur 1. ex scriptura. 1. S. Ioan. 3. *Videbimus eum factum est,* quæ verba vnanimiter SS. Patres intelligunt de visione beatifica, quæ videtur Deus, sicuti est in seipso; atqui Deus in seipso est vnus in essentia, trinus in personis, habetque formaliter in se omnes perfectiones: ergo

Probatur 2. ex Conc. Florentino in decreto vnionis, vbi definitum est animas iustorum recipi in cœlum, & intueri clarè Deum vnum & trinum sicuti est; vnde sequitur secundum mentem Conc. omnes, etiam diuinas perfectiones à beatis videri; cum non minùs Deo conueniat esse v. g. sapientem, iustum, quàm esse vnum in essentia, & trinum in personis.

Probatur 3. hâc ratione: impossibile est aliquid, quod est

est omnino simplex & indiuisibile, clarè & perfectè videri, quin simul videantur omnia, quæ illi insunt, & cum quibus realiter idem est: atqui essentia diuina est simplicissima & omnino indiuisibilis, & præterea est idem realiter cum personis diuinis, & cum omnibus perfectionibus formaliter in Deo existentibus: ergo visà essentia diuinà necessariò videntur etiam & personæ diuinæ, & omnes perfectiones formaliter in Deo existentes.

Dices, inde consequens fore Deum à beatis comprehendendi. Resp. id non sequi; ad comprehensionem enim Dei, præter cognitionem omnium perfectionum, quæ formaliter in eo existunt, requiritur præterea, vt cognoscantur ea omnia, quæ in illo sunt eminenter, seu quæ ab illo extra se produci possunt, atque insuper vt ipsa diuina essentia cum illis omnibus, quæ formaliter vel eminenter in se continet, tam perfectè cognoscatur, quàm in se cognoscibilis est; quod cum solius Dei proprium sit, sequitur illum à nullo intellectu creato posse comprehendendi.

Dicendum 1. intellectum lumine gloriæ illustratum videndo clarè diuinam essentiam, videre simul etiam in ea multas alias res præter ipsum Deum. Ita S. Thom. 1. p. q. 12. a. 9. & q. 58. a. 7. & cum illo communiter omnes Theologi.

Adhuc autem assertionis clariorem intelligentiam, notandum est ex S. Doctore animas beatas in cælo duplicem habere creaturarum rerum cognitionem; vnã per proprias illarum species, quas vel initio beatitudinis à Deo acceperunt, vel per aliquas reuelationes de nouo accipiunt; alteram verò in essentia diuina seu in verbo diuino.

Hæc doctrina sic explicata probatur ex S. Aug. lib. 11. de ciuit. Dei cap. 7. vbi sic loquitur: *Cognitio creature in se ipsa (vt ita dicam) decoloratior est, quam cum in Dei sapientia cognoscitur velut in arte, per quam facta est: & cap. 29. Illi (beati scilicet) non per verba sonantia Deum discunt, sed per ipsam præsentiam immutabilis veritatis, &c. ipsam quoque creaturam*

aturam melius ibi, hoc est in sapientia Dei tanquam in ar-
 quâ facta est, quam in ea ipsa sciunt: & paulò post enu-
 raris varijs creaturarum cœlestium & terrestrium spec-
 ebus adiungit. Omnia hæc aliter in verbo Dei cognoscuntur
 beatis, ubi habent causas rationesque suas, secundum quas facti
 sunt, incommutabiliter permanentes; aliter in seipsis: illic clar-
 ore, hic obscuriore cognitione. S. etiam Bernardus lib. 5. c.
 confider. cap. 1. paucis verbis id optimè explicat; Vides
 (beati scilicet) verbum, & in verbo, facta per verbum, &c.
 optimum videndi genus, si nullius egueris ad omne, quod nôsse
 buerit.

Probatur etiam hæc ratione: visio beatifica Sanctorum
 est quædam participatio visionis illius increata, quâ De-
 us seipsum & creaturas cognoscit: atqui Deus in esse-
 ria sua videt creaturas secundum esse proprium, quo
 habent aut habere possunt in seipsis: ergo & Sanctos eo-
 dem modo creaturas aliquas in essentia diuina videre
 posse censendum est.

SECTIO V.

Quasnam res præter Deum in statu gloria beati cognoscant.

CVM certum sit (vt in sectione præcedenti dictum
 est) beatos non tantum Deum, sed etiam alia multa
 præter ipsum, siue in eius essentia, siue per specialia
 reuelationes, aut alio quouis modo cognoscere; quæ-
 ritur, quasnam sint illa: res, quarum cognitio illis in statu
 gloria competat: pro cuius resolutione

Dicendum 1. beatos non cognoscere omnia futura
 contingentia, nec omnes aliorum liberas cogitationes.
 Ita communiter Theologi, estque sententia S. Dionysii
 & aliorum SS. Patrum asserentium angelos inferiores
 superioribus illuminari, & aliquarum rerum nescientia
 purgari: & colligitur ex cap. 10. Danielis, ubi refertur
 vnum angelum beatum per tres hebdomadas restitisse
 alteri